

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ СПОЖИВАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ПРЕПАРАТІВ ХВОРИМИ НА ЛІМФОГРАНУЛЕМАТОЗ У СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Матушак М.Р.¹, Панфілова Г.Л.²

¹Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

²Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Лімфогранулематоз (або хвороба Ходжкіна – ХХ) постає як злоякісне захворювання лімфоїдної тканини, характерною ознакою якого є наявність багатоядерних клітин Березовського-Ріда-Штернберга, що визначаються у гістологічних препаратах уражених тканин. На даний час, ХХ добре подається лікуванню, але організація надання ефективної медичної та фармацевтичної допомоги таким хворим потребує чималих коштів. За умов реформування вітчизняної системи охорони здоров'я у напрямку впровадження раціональних моделей фінансування закладів актуальним є проведення аналізу показників фактичного споживання хворими лікарських препаратів (ЛП), які використовуються у патогенетичному та симптоматичному лікуванні хворих. Означене й обумовило мету досліджень.

Мета дослідження полягала в аналізі показників споживання ЛП хворими на ХХ, які проходили лікування у спеціалізованих закладах охорони здоров'я (ЗОЗ) в Україні з приводу вперше поставленого діагнозу (ХХ). Використовувалися дані 455 медичних карток (МК).

Встановлено, що загальний показник споживання дорівнював 23440,30 тис. грн або 822,58 тис. дол. США, що у перерахунку на одного хворого дорівнювало 51517,14 грн та 1807,86 доларів США. Середня кількість ліжко-днів дорівнювала 32. Далі аналіз показників споживання ЛП проводився за напрямками проведеної фармакотерапії. До складу першої групи ЛП, які використовуються у патогенетичному лікуванні хворих на ХХ були віднесені ті, що використовуються у схемах хіміотерапії (протипухлинні препарати – ПП різних груп, перфузійні розчини та преднізолон). До другої групи – ЛП, які використовуються у симптоматичному лікуванні (усунення побічної дії застосування ПП, загострення на фоні проведення хіміотерапії проявів супутніх хронічних патологій). Третю групу сформували препарати, які раніше приймалися хворими до проведення хіміотерапії з приводу ХХ. До четвертої групи – ті, які не підпадали ні під жодне визначення стосовно характеру їх використання у лікуванні хворих на ХХ. Встановлено, що співвідношення між споживанням (грн.) по групам становило 45,63%-29,68%-20,75%-3,94%. Таким чином, приблизно половина витрачених на лікування хворих на ХХ коштів припадала на препарати, які використовуються у проведенні курсів хіміотерапії.